

นางรูธ

เราไม่ทราบว่าใครเป็นผู้เขียนบันทึกพระธรรมเล่มนี้
แต่ทราบว่าเป็นเรื่องราวในยุคผู้วินิจฉัย
พระธรรมเล่มนี้แสดงภาพอีกด้านหนึ่งของยุคลับสนุ่นวาย
เป็นภาพเหตุการณ์อันปลอบประโลมใจจากการนองเลือดและโศกนาฏกรรมที่ท่วม
ท้นดินแดนอิสราเอลอันเนื่องมาจากความผิดบาปของพวกเขา
รูธตัดสินใจที่จะอยู่กับนางนาโอมี่มารดาของสามีซึ่งประสบความทุกข์วิปโยค
พระเจ้าทรงตอบแทนความดีของรูธโดยให้สามีที่ดีคือ โบอัสม
ทั้งสองมีลูกชายด้วยกัน ทำให้นาโอมี่ก็ได้หลาน
กษัตริย์ดาวิดก็เกิดมาจากครอบครัวนี้
จุดศูนย์กลางของพระธรรมเล่มนี้คือ
แม้ในยามวิกฤติและสิ้นหวังเราก็ยังสามารถดำรงชีวิตตามพระบัญชาของพระเจ้า
จำได้ และพระเจ้าทรงอวยพรคนที่ประพฤติเช่นนั้น ความรัก ความดีงาม
ความไว้วางใจของเพื่อนมนุษย์นั้นยิ่งใหญ่กว่าความเกลียดชังและความรุนแรง
ซึ่งสืบเนื่องมาจากชั่วอายุหนึ่งไปยังอีกชั่วอายุหนึ่ง
เป็นเสมือนแสงสว่างนำทางผู้แสวงหาความหมายที่แท้จริงของชีวิต

โครงเรื่อง

1. ความทุกข์โศกที่เกิดแก่นาโอมี่ (1:1-10)
2. รูธจงรักภักดีต่อนาโอมี่ (1:11-22)
3. โบอัสมแสดงน้ำใจต่อญาติ (2:1 - 3:18)
4. โบอัสมแต่งงานกับรูธ (4:1-17)
5. ลำดับวงศ์ของกษัตริย์ดาวิด (4:18-22)

เ อ ลีเมเลคและครอบครัวย้ายไปโมอับ

1 สมัยที่ผู้วินิจฉัยปกครองอยู่นั้น เกิดกันดารอาหาร

ชายคนหนึ่งจากเบธเลเฮมในยูดาห์กับภรรยาและบุตรชายสองคน

จึงไปอาศัยอยู่ในดินแดนโมอับชั่วระยะหนึ่ง 2ชายนั้นมีชื่อว่าเอลีเมเลค

ภรรยาของเขาชื่อนาโอมิ และบุตรชายสองคนคือมาห์โลน และคิลิโอน

ซึ่งเป็นชาวถิ่นเอฟราธาห์ จากเบธเลเฮมในเขตยูดาห์ ย้ายไปอาศัยอยู่ที่โมอับ

3ต่อมาเอลีเมเลคสามีของนาโอมิเสียชีวิต เหลือนาโอมิกับบุตรชายทั้งสอง

4ซึ่งแต่งงานกับหญิงชาวโมอับ คนหนึ่งชื่อรุธ อีกคนหนึ่งชื่อโอโรปาห์

หลังจากที่พวกเขาอาศัยอยู่ที่นั่นราว 10 ปี 5ทั้งมาห์โลนและคิลิโอนก็เสียชีวิต

จึงเหลืออยู่แต่เพียงนาโอมิ

6เมื่ออยู่ในโมอับนางได้ข่าวว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงมาช่วยเหลือประชากรของพระองค์ โดยประทานอาหารแก่พวกเขา

นาโอมิกับลูกสะใภ้ก็เตรียมตัวจะจากที่นั่นกลับบ้าน

7นางกับลูกสะใภ้สองคนออกจากถิ่นที่อยู่ เดินทางจะกลับไปยังดินแดนยูดาห์

นาโอมิและรุธกลับมายังเบธเลเฮม

8แต่แล้วนาโอมิ กล่าวกับลูกสะใภ้ทั้งสองว่า

“ ลูกทั้งสองกลับบ้านไปหาแม่ของลูกเถิดนะ

ขอองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสำแดงความเมตตาแก่เจ้า

ที่ได้จงรักภักดีต่อแม่และสามีผู้ล่วงลับ

9และขอองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงอวยพรให้ลูกได้ออกเรือนแต่งงานใหม่”

แล้วนางก็จูบลูกสะใภ้ทั้งสองและทั้งสองก็ร้องไห้สะอึกสะอื้น

10กล่าวกับนางว่า “ เราจะไปกับแม่ไปหาพวกพี่น้องของแม่ “

11แต่นาโอมิตอบว่า “ กลับบ้านเถิดลูกเอ๋ย จะไปกับแม่ทำไม?

แม่มีลูกชายที่จะเป็นสามีของเจ้าได้อีกหรือ? 12กลับไปบ้านของลูกเถิด

แม่เองก็แก่ชราเกินกว่าจะมีสามีอีก และถึงสมมุติว่าได้สามีวันนี้และมีลูกชาย

13ลูกจะรอให้เขาโตขึ้นมาได้หรือ? ลูกจะไม่แต่งงานเพื่อคอยเขาหรือ?

อย่าเลยลูกเอ๋ย แม่มีความขมขื่นมากกว่าลูกเสียอีก
ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงลงโทษแม่!”

14แล้วคนทั้งสามก็ร้องไห้ด้วยกันอีก

จากนั้นโอรปาห์จึงจูบลามารดาสามีกลับไป แต่ รุธยืนกรานจะอยู่กับนาโอมิ

15นาโอมิกล่าวกับนางว่า

“ ดูซิสะใภ้อีกคนก็กลับไปหาพวกพ่อและพระของเขา

เจ้าก็น่าจะกลับไปด้วย”

16แต่รุธตอบว่า “ อย่าคะยั้นคะยอให้ลูกทิ้งแม่ไปเลย แม่ไปไหนลูกขอไปด้วย

แม่อยู่ไหนลูกขออยู่ด้วย ญาติของแม่จะเป็นญาติของลูก

และพระเจ้าของแม่จะเป็นพระเจ้าของลูกด้วย

17แม่ตายที่ไหนลูกขอตายที่นั่นด้วย และขอให้ลูกฝังอยู่ในที่เดียวกัน

ขอองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงจัดการกับลูกอย่างรุนแรงถ้าลูกยอมให้มีอะไรอื่นนอก

ก จ า ก ค ว า ม ตาย มาแยกเราเสียจากกัน”

18เมื่อนาโอมิเห็นว่ารุธตั้งใจแน่วแน่ที่จะไปด้วย ก็เลิกรบเร้านาง

19หญิงทั้งสองจึงเดินทางมายังเบธเลเฮมทั่วทั้งเมืองพากันแตกตื่นเมื่อเห็นคนทั้ง

สองมา พวกผู้หญิงถามกันว่า “ นี่นาโอมิจริงๆหรือ?”

20นางตอบว่า “ อย่าเรียกฉันว่านาโอมิ¹เลย เรียก ก ม า ร า ²เถอะ

เพราะว่าองค์ทรงฤทธิ³ ทำให้ชีวิตของฉันขมขื่น

21ฉันมีทุกอย่างครบบริบูรณ์เมื่อจากเมืองนี้ไป

แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงนำฉันกลับมามือเปล่า

ทำไมถึงมาเรียกฉันว่านาโอมิ?

1 1:20 * นาโอมิ แปลว่า อภิรมย์

2 1:20 ** ส่วน ม า ร า แปลว่า ขม

3 1:20 *** ภาษาฮีบรูแปลว่า ชัดตาย เช่นเดียวกับข้อ 21

ในเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงทำให้ฉันปวดร้าวและองค์ทรงฤทธิ์ทำให้ฉันต้อง
ป ร ะ ส บ เ ค ราะห้กรรม”

22ช่วงเวลาที่น่าโอบีและรุธลูกสะไภ้ชาวโมอับจากโมอับมาสู่เบธเลเฮมนั้นตรงกับ
บตันฤดูเกี่ยวข้าวบาร์เลย์

รุธพบโบอัส

2 นาโอบีนั้นมีญาติฝ่ายสามีผู้หนึ่งซึ่งมีฐานะดีตระกูลเดียวกับเอลีเมเลค
ชื่อว่าโบอัส

2ฝ่ายรุธหญิงสาวชาวโมอับกล่าวกับนาโอบีว่า

“ ใ้ลูกเข้าไปในนาของใครที่ใจดี คอยเก็บรวงข้าวตก⁴” นาโอบีตอบว่า

“ ไปเถิดลูก” 3รุธก็ออกไปเก็บรวงข้าวที่ตกเรียรายหลัง คนเกี่ยว

ปรากฏว่าที่นาซึ่งรุธเข้าไปนั้นเป็นของโบอัส ญาติฝ่ายเอลีเมเลค

4ขณะนั้นโบอัสกลับมาจากเบธเลเฮมกล่าวว่าทักทายคนเกี่ยวข้าวว่า

“ ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+สถิตกับพวกเจ้าเถิด” พวกเขาตอบว่า

“ ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงอวยพรท่านเถิด”

5โบอัสถามหัวหน้าคนงานเกี่ยวข้าวว่า “ หญิงสาวคนนั้นเป็นใคร?”

6หัวหน้าคนงานตอบว่า “ นางคือหญิงชาวโมอับที่มาจากโมอับพร้อมนาโอบี

7นางกล่าวว่า 'ขออนุญาตเก็บรวงข้าวตก ที่หลง เหลือจากคนเกี่ยวด้วยเถิด'

แล้วนางก็เก็บมาเรื่อยๆตั้งแต่เช้า จะมีหยุดพักบ้างก็สักประเดี๋ยวไ้ร่วมเงา”

8โบอัสจึงกล่าวกับรุธว่า “ ลูกเอ๋ย ฟังเถิด ไม่ต้องไปเก็บข้าวในนาอื่นหรือ

อยู่ที่นี้แหละไม่ต้องไปไหน อยู่กับคนงานหญิงของฉัน

9ดูที่นาซึ่งคนเก็บเกี่ยวอยู่ คอยตามหลังพวกผู้หญิง ฉันสั่งพวกหนุ่มๆไว้แล้ว

ไม่ให้นำยุ่มยามกับเธอ ถ้าหิวน้ำก็เชิญตาม สบาย

มาดื่มจากหม้อน้ำที่คนงานของฉันตักไว้เถิด”

⁴ 2:2 * ดู ลนต.19:9 แล ะ ฉ ธ บ .24:19

10 รุฐจึงหมอบลงชนหน้ากับพื้น กล่าวว่า

“ทำไมท่านจึงเมตตากรุณาต่อดิฉันจริงๆ ทั้งๆ
ที่ดิฉันเป็นเพียงคนต่างด้าว?”

11 โบอัสตอบว่า

“ฉันได้ยินทุกอย่างเกี่ยวกับเธอที่ได้แสดงความรักและน้ำใจต่อมารดาของสามี ตั้งแต่สามีตายจากไป ทั้งรู้ถึงการที่เธอจากพ่อแม่บ้านเกิดเมืองนอน มาอาศัยอยู่กับผู้คน ซึ่งเธอไม่รู้จักมาก่อน

12 ข อ องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลผู้ซึ่งเธอเข้ามาพักพิงอยู่ใต้ร่ม
บารมี ทรงอวยพร และตอบแทนเธอที่ได้ปฏิบัติเช่นนั้น” 13 รุฐจึงกล่าวว่า

“เจ้านายของดิฉัน ขอให้ดิฉันเป็นที่โปรดปรานของท่านต่อไป
ท่านได้ปลอบใจดิฉันและพูดกับดิฉันอย่างกรุณา
ทั้งๆที่ดิฉันก็มีได้เป็นคนงานของท่าน”

14 เมื่อถึงเวลาอาหาร โบอัสเรียกนางว่า “ มาเถิด
มากินขนมปังจิ้มเหล้าองุ่นกับเราเถิด”

ขณะที่นางนั่งร่วมวงกับคนเกี่ยวข้าวโบอัสยื่นข้าวให้

นางรับประทานจนอิ่มและเหลือไว้บ้าง 15 เมื่อนางกลับไปเก็บข้าวอีก

โบอัสสั่งคนงานหนุ่มว่า “ แม้นางจะเก็บข้าว

จากฟ่อนข้าวโดยตรงก็อย่าทำให้นางอับอาย

16 จงดึงรวงข้าวทิ้งลงบ้างเพื่อให้นางเก็บ และอย่าตำหนินางเลย”

17 ฉะนั้นรุฐจึงเก็บข้าวอยู่ในนาจนถึงเย็น

เมื่อนางนวดข้าวบาร์เลย์ที่เก็บมาก็ได้ถึงหนึ่งเอฟาห์⁵

18 นางนำกลับไปในเมืองและมารดา ของสามีก็เห็นว่านางเก็บได้มากเพียงใด

รุฐมอบข้าวให้แก่มารดาของสามีพร้อมทั้ง อาหารที่เหลือจากมือกลางวัน

19 นาโอมิถามว่า “ ไปเก็บมาจากไหนกันวันนี้? เจ้าไปทำงานที่ไหน

⁵ 2:17* ป ร ะ ม า ณ 22 ลิตร

ขอพระเจ้าทรงอวยพรคนนั้นที่ใจดีต่อลูก”

รุฐจึงเล่าให้มารดาของสามีฟังโดยตลอด และบอกว่า

“ เจ้าของนาที่ฉันไปทำงานวันนี้ชื่อโบอาส” 20นาโอมิพูดกับบุตรสะใภ้ว่า

“ ขอองค์พระผู้เป็นเจ้า+อวยพรเขาด้วยเถิด

พระองค์ทรงเมตตากรุณาไม่เคยหยุดยั้ง

ทั้งต่อคนที่ยังมีชีวิตอยู่และคนที่ตายจากไป

คนๆนี้เป็นญาติสนิทคนหนึ่งของเราซึ่งจะช่วยไถ่ได้”

21รุฐหญิงสาวชาวโมอับจึงกล่าวว่า “ เขายังบอกให้ลูกกลับไปอีก อยู่ใกล้ๆ

ตามหลังคนเกี่ยวข้าวของเขา จนกว่าจะเก็บเกี่ยวหมดทั้งนา” 22นาโอมิ

กล่าวกับรุฐลูกสะใภ้ของเธอว่า “ ลูกไปกับคน งานหญิงของเขานั้นแหละดีแล้ว

เพราะถ้าไปอยู่ในนาของคนอื่น อาจเป็นอันตรายแก่ลูกก็ได้”

23ดังนั้นรุฐจึงเก็บข้าวอยู่กับคนงานหญิงของโบอาสจนสิ้นสุดการเกี่ยวเกี่ยวข้าว

บาร์เลย์และข้าวสาลีด้วย และนางอาศัยอยู่กับมารดาสามี

รุฐและโบอาสที่ลานนวดข้าว

3 วันหนึ่งนาโอมิมารดาของสามีกล่าวกับนางว่า “ ลูกรัก

ไม่ควรหอรอกหรือที่แม่จะหาเหย้าเรือนให้ลูกได้อยู่ดีมีสุข?

2โบอาสคนที่ลูกไปกับคนงานหญิงของเขานะ เป็นญาติสนิทของเรามีใช่หรือ?

คืนนี้เขาจะมาฝัดข้าวบาร์เลย์ที่ลานนวดข้าว 3จงอาบน้ำ พรมน้ำหอม

สวมเสื้อผ้าชุดที่ดีที่สุด แล้วไปที่ลานนวดข้าว

แต่อย่าให้เขารู้ว่าลูกอยู่ที่นั่นจนกว่าเขาจะกินและดื่มเสร็จแล้ว

4ลูกคอยสังเกตว่าเขานอนที่ไหน จงเปิดผ้าห่มเท้าของเขาขึ้นแล้วนอนที่นั่น

เขาจะบอกลูกเองว่าให้ทำอะไรบ้าง” 5รุฐตอบว่า

“ ลูกจะทำทุกอย่างตามที่แม่บอก”

6นางจึงไปยังลานนวดข้าว และทำตามที่มารดาสามีแนะนำ

7เมื่อโบอาสรับประทาน อาหารอิ่มหน้าสำราญแล้ว เขาก็นอนลงข้าง

กองเมล็ดข้าว รุทจึงย่องเข้ามาเปิดผ้าห่มเท้าของโบอาสขึ้นและนอนลงที่นั่น
8กลางดึกโบอาสตกใจตื่นขึ้นมา พบว่ามีผู้หญิงนอนอยู่แทบเท้า 9เขาถามว่า
“ เธอเป็นใครนะ” รุทตอบว่า “ นี่รุทผู้รับใช้ของท่าน
โปรดคลี่ชายเสื้อของท่านคลุมตัวดิฉันด้วย เพราะ
ท่านเป็นญาติสนิทซึ่งจะช่วยไถ่ได้”

10โบอาสกล่าวว่า “ ขอองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงอวยพรเธอเถิด
ครั้งนี้เธอได้แสดงน้ำใจต่อนาโอมียิ่งกว่าครั้งก่อนๆ
เพราะเธอไม่ได้เลือกคนหนุ่มๆไม่ว่าจะรวยหรือจน 11บัดนี้อย่ากลัวเลย
ฉันจะทำตามที่คุณขอทุกอย่าง

พี่น้องชาวเมืองทุกคนต่างรู้ว่าเธอเป็นหญิงจิตใจงาม 12ฉันเป็นญาติสนิทก็จริง
แต่มีญาติสนิทซึ่งช่วยไถ่ได้อีกคนหนึ่ง ที่ใกล้ชิดยิ่งกว่าฉัน 13คืนนี้ค้างเสียที่นี้
ตอนเช้าฉันจะไปพบกับคนนั้น ถ้าเขาจะไถ่ก็ดีแล้ว ให้เขาทำหน้าที่ของเขา
แต่ถ้าเขาไม่ตกลง

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใดฉันก็จะทำหน้าที่นี้
นอนเสียที่นี้เถอะจนกว่าจะถึงเช้า”

14ดังนั้นนางจึงนอนอยู่แทบเท้าของเขาจนกระทั่งเช้า แต่ตื่นขึ้นตอนเช้ามีด
เพราะเขากล่าวว่า “ อย่าให้ใครรู้ว่าผู้หญิงมาที่ลานนวดข้าวนี้เลย”

15เขากล่าวด้วยว่า “ เ อ า ผ้าคลุมผมมาทางออกเถิด” เมื่อนางทำตาม
เขาก็ตวงข้าวบาร์เลย์หกทะนานให้ แล้วเขาก็กลับเข้าไปในเมือง

16เมื่อรุทกลับมาหามารดาสามีนาโอมิถามว่า “ เป็นอย่างไรบ้างลูกรัก”
นางก็เล่าทุกสิ่งทุกอย่างที่โบอาสได้กระทำให้นาโอมิฟัง 17แล้วกล่าวเสริมว่า
“ เขาได้ให้ข้าวบาร์เลย์หกทะนานแก่ฉันและพูดว่า

‘อย่ากลับไปหามารดาของสามีมือเปล่า’” 18นาโอมิจึงกล่าวกับนางว่า

⁶ 3:15* หรือ นาง

“ อดใจรอนกว่าจะรู้ผลเกิด
เพราะโบอัสจะไม่เฉยอยู่จนกว่าจะจัดการเรื่องนี้ให้เรียบร้อยในวันนี้”

โบอัสแต่งงานกับรุธ

4 ฝ่ายโบอัสไปยังประตูเมืองและนั่งอยู่ที่นั่น

เมื่อญาติสนิทซึ่งช่วยไถ่ได้คนที่เขาเอ่ยถึงนั้นมา โบอัสก็เรียกเขาว่า

“ เชิญมานั่งที่นี้ก่อน” ทั้งสองจึงนั่งลงด้วยกัน 2 โบอัส

ก็เชิญผู้อาวุโสของเมืองนั้นสิบคนมาและกล่าวว่า “ ขอเชิญนั่งที่นี้”

พวกเขาก็นั่งลง

3 แล้วโบอัสพูดกับญาติซึ่งช่วยไถ่ได้ว่า

“ นาโอมิซึ่งกลับมาจากโมอับกำลังจะขายที่ดินของเอลีเมเลคญาติของเรา

4 ข้าพเจ้าคิดว่าควรจะพูดกับท่านถึงเรื่องนี้

และแนะนำให้ท่านซื้อที่ดินต่อหน้าทุกท่านที่นั่งอยู่

ต่อหน้าบรรดาผู้อาวุโสของเรา หากท่านอยากจะไถ่ ขอให้ไถ่เกิด

หากไม่ไถ่ขอให้ออก ข้าพเจ้าจะได้รู้ เพราะไม่มีใครมีสิทธิ์ไถ่ยกเว้นท่าน

ข้าพเจ้ามีสิทธิ์รองลงมาจากท่าน” ชายผู้นั้นตอบว่า “ ข้าพเจ้าจะไถ่”

5 โบอัสจึงบอกว่า “ ในวันที่ท่านซื้อที่ดินจาก นาโอมิและรุธชาวโมอับ

ท่านจะได้ภรรยาฝ่ายผู้ตาย⁷ ด้วย

เพื่อสืบนามของผู้ตายต่อไปบนที่ดินอันเป็นกรรมสิทธิ์ของเขา” 6 เขาตอบว่า

“ ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าไถ่ไม่ได้ เพราะทรัพย์สินส่วนของข้าพเจ้าอาจเสียไป

ขอท่านไถ่ไว้เองเถิด” 7 (ในครั้งนั้นเป็นธรรมเนียมในอิสราเอล

สำหรับการไถ่และการตกลงโอนสิทธิ์ในทรัพย์สินโดยฝ่ายหนึ่งถอดรองเท้าออก

ก มอบให้อีกฝ่ายหนึ่ง เป็นการยืนยันข้อตกลงตามกฎหมายในอิสราเอล)

⁷ 4:5* หรือ รุธหญิงชาวโมอับ

8 ฉะนั้นขณะที่ชายผู้นั้นพูดกับโบอาสว่า “ ท่านชื่อเองเกิด”
เขาก็ถอดรองเท้าออกมา

9 โบอาสจึงประกาศกับบรรดาผู้อาวุโสและคนทั้งปวงว่า

“ ท่านทั้งหลายเป็นพยานว่า

ในวันนี้ข้าพเจ้าซื้อทรัพย์สินทั้งหมดของเอลีเมเลค คิลีโอน และมาห์โลน
จากนาโอมิ

10 พร้อมกันนี้ผมได้ขอรับธิดาชาวโมอับภรรยาฝ่ายของมาห์โลนเป็นภรรยาของ
ผมด้วย เพื่อนางจะได้มีบุตรสืบนามของผู้ตายกับกรรมสิทธิ์ของเขา
เพื่อนามของเขาจะไม่ขาดหายไป จากวงศ์ตระกูล หรือทะเบียน ราชฎ
วันนี้ท่านทั้งหลายเป็นพยาน”

11 บรรดาผู้อาวุโสและคนทั้งปวงซึ่งยืนอยู่ที่ประตูเมือง จึงกล่าวว่า

“ เราเป็นสักขีพยาน

ขอองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงให้หญิงผู้นี้ซึ่งก้าวเข้ามาสู่เหย้าเรือนของท่าน
จงเป็นเช่นราเชลและเลอาห์ ผู้ซึ่งร่วมกันสร้างวงศ์ตระกูลอิสราเอล
ขอให้ท่านจำเริญๆ ในเอฟราธาห์ และมีชื่อเสียงดีในเบธเลเฮม

12 และขอให้ลูกหลานซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะประทานแก่ท่านจากหญิงสาวผู้
นี้ คือขอให้ครอบครัวของท่านเป็นเช่นครอบครัวของเปเรศ
ซึ่งทามาร์คลอดให้กับยูดาห์”

ลำดับพงศของดาวิด

13 ดังนั้นโบอัสจึงรับธิดามาเป็นภรรยาและอยู่กินกับนาง

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงโปรดให้นางตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง 14 พวก
ผู้หญิงกล่าวกับนาโอมิว่า

“ สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ซึ่งในวันนี้มิได้ทรงให้เธอปราศจากญาติซึ่งช
วยไถ่ได้ ขอให้เขามีชื่อเสียงเลื่องลือทั่วอิสราเอล

15เขาจะฟื้นฟูชีวิตของเธอและเลี้ยงดูเธอยามเธอชรา
เพราะเขาเกิดจากลูกสะใภ้ซึ่งรักเธอ และดีกับเธอยิ่งกว่าลูกชายตั้งเจ็ดคน”
16นาโอมิรับเด็กมาอุ้มใส่ตักและเลี้ยงดูเขา 17หญิงเพื่อนบ้านกล่าวว่า
“ นาโอมิก็มีลูกชาย” เขาตั้งชื่อเด็กนั้นว่าโอบีด
โอบีดเป็นบิดาของเจสซีซึ่งเป็นบิดาของดาวิด 18ลำดับวงศ์วานของเปเรศดังนี้
เปเรศเป็นบิดาของเฮสโรน 19เฮสโรนเป็นบิดาของราม
รามเป็นบิดาของอัมมีนาดับ 20อัมมีนาดับเป็นบิดาของนาร์โฮ โชน
นาร์โฮชนเป็นบิดาของสลโมน⁸ 21สลโมนเป็นบิดาของโบอาส
โบอาสเป็นบิดาของโอบีด
22โอบีดเป็นบิดาของเจสซีและเจสซีเป็นบิดาของดาวิด

⁸ 4:20* หรือ สัลมา